

ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ

ລະຫວ່າງ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ແລະ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ຣາຊະອານາຈັກໄທ

ວ່າດ້ວຍ ການຮ່ວມມືດ້ານການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ຣາຊະອານາຈັກໄທ, ຊຶ່ງຕໍ່ໄປນີ້ເອີ້ນວ່າ “ຄູ່ພາຄື”;

ດ້ວຍຄວາມຫວ່າງໃຍ ກ່ຽວກັບ ການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ຊຶ່ງຖືວ່າ ເປັນການລະເມີດສິດທິຢ່າງຮ້າຍແຮງ ແລະ ເປັນການດູໝິ່ນຢູ່ບຍຳ ກຽດສັກສີຂອງຄວາມເປັນມະນຸດ, ທັງສິ່ງຜົນກະທົບທາງລົບ ຕໍ່ການພັດທະນາດ້ານສຸຂະພາບຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ອາລົມ ແລະ ສິນລະທຳ ຂອງຄົນ ລວມເຖິງການສົ່ງຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ສາຍໃຍ ແລະ ຄຸນຄ່າຂອງສັງຄົມ;

ໂດຍແນໃສ່ການສະກັດກັ້ນ ແລະ ປາບປາມກຸ່ມ ແລະ ອົງກອນອາຊະຍາກຳຂ້າມຊາດທີ່ມີສ່ວນ ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງກັບການຄ້າມະນຸດຕາມອະນຸສັນຍາຂອງສະຫະປະຊາຊາດວ່າດ້ວຍ ການສະກັດກັ້ນ, ປາບປາມ ແລະ ລົງໂທດການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ຊຶ່ງເພີ່ມເຕີມໃຫ້ແກ່ ສົນທິສັນຍາສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອຕ້ານອາຊະຍາກຳຂ້າມຊາດ ທີ່ມີການຈັດຕັ້ງ ປີ 2000;

ໂດຍຍອມຮັບຫຼັກການທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ “ ຖະແຫລງການບາງກອກ ວ່າດ້ວຍ ການຍົກຍ້າຍຄົນ ຖານທີ່ບໍ່ເປັນໄປຕາມລະບຽບ ປີ 1999 ”;

ໂດຍເຊື່ອໝັ້ນວ່າ ການປາບປາມອາຊະຍາກຳກ່ຽວກັບການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ດ້ວຍການຮ່ວມມືຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນກ່ຽວກັບການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ຂັ້ນຕອນການ ດຳເນີນຄະດີອາຍາ ເປັນມາດຕະການໜຶ່ງທີ່ມີປະສິດທິພາບ;

ດ້ວຍຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືທີ່ເປັນປະໂຫຍດຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງ ສອງປະເທດ,

ໄດ້ຕົກລົງກັນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ຂອບເຂດຂອງບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ

ມາດຕາ 1: ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ ໃຊ້ກັບການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕາ 2 ຂອງບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້.

ຄຳນິຍາມ

ມາດຕາ 2: ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການດຳເນີນງານ ຕາມບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້:

ກ) “ການຄ້າມະນຸດ” ໝາຍເຖິງ ການຂົນຂວາຍຈັດທຳ, ຂົນສົ່ງ, ເຄື່ອນຍ້າຍ, ໃຫ້ທີ່ພັກເຊົາ ຫຼື ຮັບເອົາບຸກຄົນ, ໂດຍຮູບການຂົ່ມຂູ່, ໃຊ້ກຳລັງ ຫລື ການກະທຳອື່ນໆ ທີ່ມີລັກສະນະຂົ່ມຂູ່ທາງດ້ານຈິດໃຈ, ລັກພາຕົວ, ໃຊ້ກົນອຸບາຍຕົວະຍິວະທຳລອກລວງ, ໃຊ້ອຳນາດໃນທາງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫລື ສວຍໃຊ້ຄວາມອ່ອນແອໄປໃນທາງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫລື ການໃຫ້ ຫລື ຮັບເງິນ ຫລື ຜົນປະໂຫຍດ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ອື່ນຍື່ນຍອມ ຈາກບຸກຄົນໜຶ່ງ ທີ່ມີອຳນາດເໝືອບຸກຄົນອື່ນ ໂດຍມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ. ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດແມ່ນລວມເຖິງການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກຜູ້ອື່ນ ໂດຍການຄ້າປະເພນີ ຫລື ຮູບແບບອື່ນຂອງການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດທາງເພດ, ແຮງງານ ຫລື ການບໍລິການແບບບັງຄັບ, ອອກແຮງງານ ຫລື ໃຊ້ແຮງງານແບບຂ້າທາດຫລື ການຕັດອະໄວຍະວະສ່ວນຕ່າງໆຂອງຮ່າງກາຍ.

ຂ) “ເດັກນ້ອຍ” ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ມີອາຍຸຕ່ຳກວ່າ 18 ປີ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ກົດໝາຍຄູ່ພາຄື ຈະລະບຸໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ.

ມາດຕະການປ້ອງກັນ

ມາດຕາ 3: ຄູ່ພາຄື ຈະດຳເນີນການປັບປຸງແກ້ໄຂກົດໝາຍທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຮັບປະກັນການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ອຳນາດສານຂອງປະເທດຕົນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຖະແຫຼງການ ຫລື ສົນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ລັດຖະບານປະເທດຕົນໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄື.

ມາດຕາ 4: ຄູ່ພາຄື ຈະຈັດໃຫ້ມີໂຄງການເພື່ອການສຶກສາ ແລະ ຝຶກອາຊີບ ໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ເພື່ອສ້າງໂອກາດການມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ຈາກການຄ້າມະນຸດ.

ມາດຕາ 5: ຄູ່ພາຄື ຈະພະຍາຍາມຢ່າງສຸດຄວາມສາມາດ ໃນການດຳເນີນມາດຕະການສະກັດກັ້ນການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ໂດຍສ້າງໂຄງການໃຫ້ການສຶກສາ, ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ແລະ ເພີ່ມການບໍລິການທາງສັງຄົມເຊັ່ນ: ບໍລິການຈັດທາງານ, ສ້າງລາຍໄດ້ ແລະ ບໍລິການຮັກສາສຸຂະພາບໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຄ້າມະນຸດ, ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນທົ່ວໄປກ່ຽວກັບປັດໃຈສ່ຽງຕໍ່ການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ.

ການປົກປ້ອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈາກການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ

ມາດຕາ 6: ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຍຸຕິທຳ ແລະ ການປົກປ້ອງທາງກົດໝາຍ ໃນໄລຍະເວລາທີ່ລຳຖ້າ ຂັ້ນຕອນຂອງການສົ່ງກັບຄືນປະເທດ ຢ່າງເປັນທາງການ. ໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງຄູ່ພາຄີ ຈະຈັດທຳສະຖານ ທີ່ພັກເຊົາຊົ່ວຄາວ ແລະ ໃຫ້ການປົກປ້ອງຢ່າງເໝາະສົມແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຕາມນະໂຍ ບາຍຂອງແຕ່ລະປະເທດ.

ມາດຕາ 7: ຄູ່ພາຄີ ຈະໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດໃນຄະດີຄ້າມະນຸດ ຕາມກົດໝາຍ ຂອງແຕ່ລະປະເທດ ແລະ ຈະໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອທາງດ້ານກົດໝາຍຕໍ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຍຸຕິທຳ.

ມາດຕາ 8: ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ຈະຮ່ວມມືກັບອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນໆ ເພື່ອໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອ ທາງດ້ານກົດໝາຍ, ການຮັກສາສຸຂະພາບ ແລະ ການດຳເນີນການທີ່ຈຳເປັນອື່ນໆ, ເພື່ອ ໃຫ້ການປົກປ້ອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ແລະ ຄອບ ຄົວຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ການຮ່ວມມືໃນການປາບປາມການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ

ມາດຕາ 9: ພາກສ່ວນທີ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ໃນການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍຂອງສອງປະເທດ, ໂດຍສະ ເພາະຢູ່ຕາມບໍລິເວນຊາຍແດນ ຈະຮ່ວມມືກັນຢ່າງໃກ້ຊິດ ເພື່ອເປີດເຜີຍການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ທັງພາຍໃນປະເທດ ແລະ ຂ້າມຊາຍແດນ.

ມາດຕາ 10: ຄູ່ພາຄີ ຈະຈັດໂຄງການຝຶກອົບຮົມແບບຝ່າຍດຽວ ຫລື ຮ່ວມກັນໃຫ້ແກ່ທຸກພາກສ່ວນກ່ຽວ ຂ້ອງເພື່ອເພີ່ມຄວາມອາດສາມາດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນ ການສືບສວນ-ສອບສວນຄະດີການຄ້າມະນຸດ ແລະ ການປົກປ້ອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍໃນຄະ ດີການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ.

ມາດຕາ 11: ກ) ຄູ່ພາຄີ ຈະສົ່ງເສີມການຮ່ວມມື ແບບທະວີພາຄີ ເພື່ອຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການຄ້າ ມະນຸດເຊັ່ນ: ການດຳເນີນຄະດີກັບຜູ້ຄ້າມະນຸດຂ້າມຊາດ, ການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ, ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ທາງດ້ານກົດໝາຍ ໃນການດຳເນີນຄະດີອາຍາ; ແລະ

- ຂ) ຄູ່ພາຄີຝ່າຍໜຶ່ງ ຈະໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນແກ່ຄູ່ພາຄີອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ທາງດ້ານກົດໝາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງກ່ຽວກັບການດຳເນີນຄະດີຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດ ໃນຖານ ການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບສັນຍາ ສາກົນຕ່າງໆ ທີ່ຄູ່ພາຄີໄດ້ລົງນາມ.

ມາດຕາ 12: ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງສອງປະເທດ ຈະຮ່ວມມືກັນເກັບກຳ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ແລະ ຂ່າວສານ ແລະ ລວບລວມຫຼັກຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄ້າມະນຸດເຊັ່ນ: ເສັ້ນ ທາງ, ສະຖານທີ່, ເຄືອຂ່າຍ, ຮູບແບບ ແລະ ວິທີການຄ້າມະນຸດ ລວມທັງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບປະ ຫວັດຂອງບຸກຄົນທີ່ຄ້າມະນຸດ.

ມາດຕາ 13: ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງສອງປະເທດ ຈະຕ້ອງສ້າງແຜນການປົກປ້ອງ ເພື່ອຮັບປະກັນ ຄວາມປອດໄພໃຫ້ແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ແລະ ພະ ຍານບຸກຄົນ ອັນເນື່ອງມາຈາກການແກ້ແຄ້ນຫຼືການຂົ່ມຂູ່ໃນໄລຍະເວລາທີ່ມີການດຳເນີນ ຄະດີ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຕາມທີ່ເຫັນສົມຄວນ.

ການສົ່ງກັບຄືນປະເທດ

ມາດຕາ 14: ກ) ໃນການຈັດສົ່ງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ກັບຄືນປະ ເທດ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຈະຕ້ອງແຈ້ງລາຍຊື່ ແລະ ຂໍ້ມູນດ້ານຕ່າງໆຂອງຜູ້ ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ໂດຍຜ່ານທາງການທູດ ລ່ວງໜ້າໃຫ້ຄູ່ພາຄີອີກຝ່າຍໜຶ່ງຊາບ ກ່ຽວກັບການກະກຽມ ຮັບ-ສົ່ງ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ກັບຄືນປະເທດ ຊຶ່ງຈະໄດ້ດຳເນີນການ ບິນ ພັນຖານການເຫັນດີຂອງສອງຝ່າຍ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນຂອງບົດບັນທຶກຄວາມ ເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ ;

- ຂ) ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຕ້ອງເປັນບຸກຄົນທີ່ມີສຳມະ ໂນຄົວ ຫລື ພູມລຳເນົາ ຫລື ຖິ່ນທີ່ຢູ່ ຫລື ມີການຢັ້ງຢືນ ຈາກອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນປະເທດທີ່ຮັບ.

ມາດຕາ 15: ກ) ຄູ່ພາຄີ ຈະຖືເອົາອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ທີ່ມີພາລະບົດບາດກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານດັ່ງ ກ່າວ ເປັນຈຸດປະສານງານ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການ ຮັບ-ສົ່ງ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍໂດຍສະ ເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ກັບຄືນປະເທດ;

ຂ) ຈຸດປະສານງານ ມີໜ້າທີ່ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- 1) ກະກຽມການຮັບ-ສົ່ງ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ກັບຄືນປະເທດ;
- 2) ດຳເນີນການຮັບ-ສົ່ງ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ກັບຄືນປະເທດ ຕາມແຜນການທີ່ໄດ້ກະກຽມໄວ້;
- 3) ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ໃນຂັ້ນຕອນການຮັບ-ສົ່ງ ກັບຄືນປະເທດ;
- 4) ເອົາໃຈໃສ່ຕິດຕາມການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ;
- 5) ສ້າງຕັ້ງເຄືອຂ່າຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານເພື່ອຕິດຕາມການດຳເນີນງານດ້ານການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ລະຫວ່າງໜ່ວຍງານບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ, ອົງການຈັດຕັ້ງພາຍໃນປະເທດ ແລະ ສາກົນທີ່ເຮັດວຽກປົກປ້ອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການກັບຄືນສູ່ສັງຄົມ

ມາດຕາ 16: ຄູ່ພາຄີ ຈະດຳເນີນການທຸກວິທີທາງເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້ ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ໃຫ້ກັບຄືນສູ່ສັງຄົມ ແລະ ຄອບຄົວໄດ້ຢ່າງປອດໄພ, ມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອຟື້ນຟູກຽດສັກສີ, ເສລີພາບ ແລະ ຄວາມພາກພູມຂອງບຸກຄົນ ດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 17: ຄູ່ພາຄີ ຈະສ້າງໂຄງການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ລວມທັງການຝຶກອົບຮົມທັກສະຊີວິດຕ່າງໆ ເພື່ອເພີ່ມໂອກາດທາງເລືອກໃນ ການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ການກັບຄືນສູ່ສັງຄົມ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ສ້າງໂຄງການຝຶກອົບຮົມບຸກຈິດສຳນຶກ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຟື້ນຟູພັດທະນາ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ.

ການປະຕິບັດງານຮ່ວມກັນ

ມາດຕາ 18: ກ) ຄູ່ພາຄີຈະຈັດຕັ້ງຄະນະປະຕິບັດງານຮ່ວມ ເພື່ອດຳເນີນງານຮ່ວມກັນ ຊຶ່ງມາຈາກ ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຕ້ານການ ຄ້າມະນຸດ;

ຂ) ຄະນະປະຕິບັດງານຮ່ວມ ຈະມີກອງປະຊຸມສາມັນ ຫລື ວິສາມັນ ຂຶ້ນກັບຄວາມ ຈຳເປັນ;

ຄ) ຄະນະປະຕິບັດງານຮ່ວມ ມີໜ້າທີ່ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- 1) ວາງແຜນດຳເນີນງານຮ່ວມກັນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເນື້ອໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້;
- 2) ດຳເນີນງານຮ່ວມກັບຄູ່ພາຄື ໃນຂົງເຂດວຽກງານ ຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ;
- 3) ປະສານສົມທົບກັບ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ເພື່ອວາງແຜນຍຸດທະສາດທິດທາງປະຕິບັດ ແລະ ຂອບເຂດການດຳເນີນງານທີ່ຈຳເປັນອື່ນໆ ໃນວຽກງານຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຕາມເນື້ອໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້;
- 4) ປະເມີນຜົນການດຳເນີນງານຮ່ວມກັນ ຂອງຄູ່ພາຄື ແລະ ລາຍງານຜົນໃຫ້ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງແຕ່ລະຝ່າຍຊາບ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
- 5) ສ້າງຂໍ້ສະເໜີ ເພື່ອສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ລະຫວ່າງຄູ່ພາຄື ໃນການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ; ແລະ
- 6) ຮ່ວມກັບຄູ່ພາຄື ທົບທວນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ໃນທຸກໆ 3 ປີ.

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 19: ຄູ່ພາຄື ຈະພະຍາຍາມແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບການຕີຄວາມໝາຍ ແລະ ການປະຕິບັດບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ ໂດຍການເຈລະຈາ.

ມາດຕາ 20: ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ ສາມາດປັບປຸງແກ້ໄຂໄດ້ ໂດຍການຕົກລົງເຫັນດີ ນຳກັນລະຫວ່າງຄູ່ພາຄື.

ມາດຕາ 21: ກ) ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ຂ) ຄູ່ພາຄື ຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ສາມາດຍົກເລີກບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ ໃນເວລາໃດກໍໄດ້ ໂດຍແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຄູ່ພາຄືອີກຝ່າຍໜຶ່ງຊາບ ໂດຍຜ່ານທາງການທູດ ແລະ ການຍົກເລີກດັ່ງກ່າວ ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ຫລັງຈາກທີ່ກຳເນີດນັບແຕ່ມີທີ່ໄດ້ຮັບໜັງສືແຈ້ງການຍົກເລີກ.

ເພື່ອເປັນຫຼັກຖານ, ຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍສິດອຳນາດຢ່າງຖືກຕ້ອງຈາກລັດຖະບານ
ຂອງຕົນ ຈຶ່ງໄດ້ລົງນາມໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້.

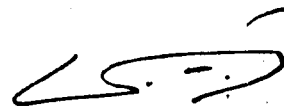
ເຮັດທີ່ ບາງກອກ, ວັນທີ 13 ກໍລະກົດ-2005; ເປັນສອງສະບັບຕົ້ນ, ເປັນພາສາລາວ,
ພາສາໄທ ແລະ ພາສາອັງກິດ, ທຸກສະບັບມີຄຸນຄ່າເທົ່າທຽມກັນ. ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງ
ກັນໃນການຕີຄວາມໝາຍ ພາສາອັງກິດ ຈະໃຊ້ເປັນບ່ອນອີງ.

ຕາງໜ້າ ລັດຖະບານ
ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ເລ ກາກັນຍາ
ຮັກສາການ ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງແຮງງານ
ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ

ຕາງໜ້າ ລັດຖະບານ
ແຫ່ງ ຣາຊະອານາຈັກໄທ

ປຣະຊາ ມາລິນິນ
ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງພັດທະນາສັງຄົມ
ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງ ຂອງມະນຸດ